

24.6.2009

Dnro 3949/4/07

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Vanhempi oikeusasiamiehensihteeri Harri Ojala

SELVITYSTEN KIRJAAMISVELVOITE MUISTUTUKSEEN JOHTANEESSA JÄRJESTYSRIKKOMUSASIASSA

1 KANTELU

Kantelija arvosteli 19.12.2007 Kuopion vankilan menettelyä kurinpitoa/muistutusta koskevassa asiassa. Kirjoituksen mukaan vankilan johtajan sijainen antoi kantelijalle suullisen muistutuksen asiassa, joka perustui aiheettomaan ilmoitukseen. Johtajan sijainen kieltäytyi näyttämästä tapahtumasta laadittua ilmoitusta eikä suostunut kuulemaan kantelijaa tai hänen nimeämiään todistajia.

- - -

3 RATKAISU

3.1 Oikeusohjeita

Vankeuslain 15 luvun 3 §:n mukaan vangille voidaan määrätä kurinpitorangaistus, jos vanki syyllistyy lainkohdassa tarkoitettuun järjestysrikkomukseen.

Järjestysrikkomuksen johdosta määrättävistä kurinpitoseuraamuksista on säädetty Vankeuslain 15 luvun 4 §:ssä. Sen mukaan jollei muistutusta pidetä riittävänä seuraamuksena, vangille voidaan saman luvun 4 §:n mukaan määrätä kurinpitorangaistuksena:

- 1) varoitus;
- 2) vapaa-ajan toimintaan osallistumisen, rahan tai muiden maksuvälineiden käytön tai omaisuuden hallussapidon rajoittaminen enintään 30 vuorokauden ajaksi (oikeuksien menetyks); tai
- 3) sijoittaminen yksinäisyyteen enintään 14 vuorokauden ajaksi (yksinäisyysrangaistus).

Järjestysrikkomus on selvitettävä viipymättä. Järjestysrikkomuksen tapahduttua on toimitettava puolueeton ja tasapuolinen tutkinta, jossa rikkomus selvitetään sen laadun ja vakavuusasteen edellyttämällä tavalla. Asiaan osallisia ja tarpeen mukaan myös muita henkilöitä on kuultava. Tutkinta on suoritettava siten, ettei ketään aiheettomasti saateta epäilyksen alaiseksi (Vankeuslain 15 luvun 9 §).

Järjestysrikkomusta selvitettäessä vankia on kuultava. Vangille on varattava tilaisuus valmistella puolustustaan ja esittää näyttöä oman selvityksensä tueksi. Tulkitsemisesta säädetään 4

luvun 4 §:n 2 momentissa. Järjestysrikkomuksen selvittämisestä ja kurinpitorangaistuksen määräämisestä pidetään pöytäkirjaa. Kurinpitorangaistusta koskeva asia käsitellään suullisessa menettelyssä vankilan johtajan, turvallisuudesta vastaavan virkamiehen, vangin ja esteetömän todistajan läsnä ollessa. Vangille on varattava tilaisuus esittää oma selvityksensä sekä näyttöä sen tueksi (Vankeuslain 15 luvun 11, 12, 14 ja 15 §).

Vankeuslain 15 luvun 16 §:n mukaan kurinpitorangaistuksesta päättää vankilanjohtaja. Muistutuksesta ja järjestysrikkomuksen selvittämisestä päättää turvallisuudesta vastaava virkamies. Johtajan toimivallasta ottaa yksittäistapauksessa turvallisuudesta vastaavan virkamiehen päättäväksi kuuluva asia ratkaistavakseen on säädetty vankeuslain 1 luvun 8 §:ssä.

Valtioneuvoston vankeudesta antaman asetuksen (vankeusasetus) 49 §:n mukaan epäilystä järjestysrikkomuksesta on tehtävä Rikosseuraamusviraston vahvistaman kaavan mukainen ilmoitus turvallisuudesta vastaavalle virkamiehelle. Ilmoituksesta tulee käydä ilmi tiedot ilmoituksen tekijästä, vankilasta, tapahtuma-ajasta, syylliseksi epäilystä vangista ja tapahtumaan liittyvistä muista henkilöistä sekä selostus tapahtuneesta ja tapahtuman johdosta tehdyistä toimenpiteistä.

Järjestysrikkomuksen selvittämisestä tulee pitää Rikosseuraamusviraston vahvistaman kaavan mukaista pöytäkirjaa. Pöytäkirjaan merkitään vangin ja muun kuultavan henkilön henkilötiedot, tapahtuman yksilöintitiedot sekä mistä järjestysrikkomuksesta vankia epäillään, kuulemispaiikka ja -aika, kuulemisen toimittaja ja läsnä ollut todistaja sekä syylliseksi epäillyn vangin ja muun kuultavan kertomus ja muu esitetty näyttö. Järjestysrikkomuksesta tehty ilmoitus liitetään pöytäkirjaan. Kuulemisen toimittajan ja läsnä olleen todistajan on allekirjoitettava pöytäkirja. Kuultava allekirjoittaa kuulemisestaan laaditun pöytäkirjan.

Kurinpitoasian käsittelystä pidettävästä pöytäkirjasta ja siihen tehtävistä merkinnöistä on säädetty vankeusasetuksen 50 §:ssä.

Hallintolain 42 §:ssä on säädetty velvollisuudesta tietojen kirjaamisesta ja rekisteröimisestä suullisesti esitetyistä vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun.

3.2

Vankeinhoitoviranomaisten selvitykset

Johtajan sijainen kertoo 28.1.2008 päivätyssä selvityksessään olleensa tapahtuman aikaan johtajan sijaisena. Saatuaan vankeinhoitoesimiehen ilmoituksen asiasta hän oli keskustellut ilmoituksesta ensin vankeinhoitoesimiehen kanssa, minkä jälkeen hän kuuli kantelijaa ilmoituksesta. Hän kertoo ilmoittaneensa kantelijalle keskustelun jälkeen katsoneensa, että tämä oli syyllistynyt sopimattomaan käytökseen ja antavansa kantelijalle siitä muistutuksen.

Selvityksessään johtajan sijainen katsoo olleensa vankeuslain 1 luvun 8 §:n nojalla toimivaltainen ottamaan kyseisen asian ratkaistavakseen. Hän toteaa käsitelleensä asian suullisessa käsittelyssä.

Muistutuksen osalta johtajan sijainen viittaa vielä vankeuslain 15 luvun 4 §:ään, minkä perusteella muistutus ei ole kurinpitoseuraamus. Tämän näkemyksensä hän kertoo ilmoittaneensa myös kantelijalle. Johtajan sijaisen mukaan sopimaton käytös ei hänen tulkintansa mukaan ole sinällään järjestysrikkomus. Lisäksi hän tuo esiin, että tieto muistutuksesta kirjattiin vankitietojärjestelmään vain mahdollisten kanteluiden takia ja että sen kirjaaminen vankitietojärjestelmästä johtuen kurinpitomakkeelle on harhaanjohtavaa.

Vankilanjohtaja toteaa näkemyksensä, että muistutuksen selvittämisen ja kirjaamisen suhteen olisi tullut menetellä vankeuslain ja vankeusasetuksen kurinpitoa koskevien säännösten mukaisesti. Hän tuo kuitenkin esiin, että menettely, johon asiassa oli päädytty, ei hänen käsityksensä mukaan sinänsä poikkea vankiloissa yleisesti noudatetusta muistutusmenettelystä. Tällöin ei siis noudateta kurinpitoasioiden käsittelyltä edellytetyjä muotomääräyksiä vaan muistutus annetaan vangille esim. johtajan puhuttelussa. Tämän menettelyn käyttöä/ mahdollisuutta puoltaisi vankilanjohtajan mukaan myös tapausten runsaslukisuus.

Itä-Suomen aluevankilan johtaja toteaa lausunnossaan, että vangille annettava muistutus on tarkoitettu kurinpitorangeistusta lievemmäksi puuttumiskeinoksi esimerkiksi tilanteissa, joissa vanki toimii vastoin vankeuslain 15 luvun 2 §:ää eli jättää noudattamatta henkilökunnan antamia kehoituksia ja käskyjä taikka rikkoo vangille määrättyä asiallisen käyttäytymisen normia. Niin ikään muistutusta voidaan käyttää tilanteissa, jolloin vanki syyllistyy järjestyssäännön sellaiseen rikkomiseen, jonka osalta järjestyssäännössä ei ole määrätty kurinpitorangeistusta.

Aluevankilan johtaja viittaa myös ennen vankeuslakia noudatettuun käytäntöön, jonka mukaan kaikkia vankilassa ilmenneitä lieviä järjestyksrikkomuksia ei käsitelty kurinpitomenettelyssä vaan seuraamuksena oli tuolloin vartiopäällikön muistutus, joka merkittiin vangin kurinpitolehteen. Ennen järjestyksrikkomuksen kurinpitokäsittelyn aloittamista hankittujen selvitysten ja tutkinnan perusteella ratkaistiin, onko aihetta käynnistää varsinainen kurinpitomenettely vai onko rikkomus niin lievä, että muistutus voidaan katsoa riittäväksi seuraamukseksi, mikäli tekijän syyllisyydestä ei ole epäselvyyttä.

Aluevankilan mukaan käytäntöä ei uudella vankeuslailla ole haluttu muuttaa ja sen mukaan on Kuopion vankilassakin toimittu.

Lopuksi johtaja toteaa, että mikäli kaikki vankien vankeuslain 15 luvun vastaiset teot jouduttaisiin käsittelemään kurinpitoa koskevien menettelysäännösten mukaisesti, tämä johtaisi lievissäkin tapauksissa paitsi raskaampaan menettelyyn myös ankarampaan seuraamuskäytäntöön kyseessä olevan kaltaisissa vähäisissä rikkomuksissa. Muistutusmenettely on myös joustavampi asioissa, joissa syyllisyydestä on saatu riittävän luotettavaksi katsottava selvitys.

Rikosseuraamusviraston mukaan järjestyksrikkomukset ja niiden seuraamukset on säännelty vankeuslain 15 luvun 3 ja 4 §:ssä. Turvallisuudesta vastaava virkamies päättää järjestyksrikkomuksen selvittämisestä ja muistutuksesta. Turvallisuudesta vastaavan virkamiehen toimivallassa on siten päättää siitä, että tutkinnassa lieviksi järjestyksrikkomuksiksi katsottavissa tapauksissa asiaa ei tarvitse viedä johtajalle käsiteltäväksi kurinpitoasiana ja että hän voi itse antaa vangille muistutuksen. Muistutus ei ole kurinpitorangeistus, mutta sen antaminen edellyttää Rikosseuraamusviraston mukaan, että vangin on katsottu syyllistyneen järjestyksrikkomukseen.

Järjestyksrikkomus on selvitettävä ennen kuin voidaan tehdä päätös mahdollisesta seuraamuksesta. Järjestyksrikkomuksen selvittämistä ja kirjaamista koskevia säännöksiä on siten noudatettava myös tapauksissa, joissa seuraamuksena on muistutus.

Rikosseuraamusvirasto totesi yhtyvän selvituspöytäkirjassani esittämäni näkemykseen siitä, että muistutus voidaan antaa vain järjestyksrikkomuksesta ja että muistutukseen johtavan asian selvittämistä ja kirjaamista koskevia säännöksiä on sovellettava myös niiden osalta.

Lopuksi virasto vielä toteaa, että se ei ole asiassa nähnyt perusteita sille, että vankilan johtaja on pidättänyt asian ratkaisemisen itselleen vaikkakaan se ei pidä menettelyä lainvastaisena.

3.2

Kannanotto

Muistutuksesta päättäminen

Vankeuslain 15 luvun 16 §:n mukaan muistutuksesta ja järjestyksessä selvittämisestä päättää turvallisuudesta vastaava virkamies. Johtajan mahdollisuudesta ottaa turvallisuudesta vastaavan virkamiehen päätettäväksi kuuluva asia ratkaistavakseen on säädetty vankeuslaissa. Siltä osin muistutuksen antaminen ei tässä yhteydessä siten anna aiheutta enempään. Selvityksestä ei kuitenkaan ilmene mitään asiallista perustetta ratkaisuvallan pidättämiselle asiassa, kuten Rikosseuraamusviraston lausunnossakin todetaan.

Totean kuitenkin, että ennen vankeuslakia asiaa koskeva sääntely oli osin toisenlainen. Toimivaltaisesta virkamiehestä, joka voi antaa muistutuksen, ei ollut tosin säädetty laissa – johtajan yleistoimivalta kuitenkin huomioiden. Toimivallasta oli määrätty oikeusministeriön vankeinhoito-osaston määräyksessä nro 14/011/95 (Kurinpitorangeistuksen määrääminen ja täytäntöönpano). Määräyksen kohdassa A. Kurinpitorangeistuksen määrääminen todettiin seuraavasti:

Jos järjestyksessä katsotaan niin vähäiseksi, ettei kurinpitorangeistus ole tarpeen, vangille voidaan antaa muistutus. Muistutuksen voi antaa johtaja tai hänen määräämänsä virkamies. Muistutus merkitään vangin kurinpitolehteen.

Muistutuksen antamisen kytkeytyminen tutkinnan siihen vaiheeseen, jossa päätetään käynnistetäänkö varsinainen kurinpitomenettely vai ei, liittyy luontevasti virkamieheen, joka vastaa järjestyksessä selvittämisestä. Onkin mielestäni kysyttävä, merkitseekö tämä sitä, että muistutuksen antaminen kuuluu yksinomaan turvallisuudesta vastaavalle virkamiehelle edellä käsiteltyä poikkeusta lukuun ottamatta? Tästä ei asiassa sinänsä ole nyt kysymys.

Vankeuslakia koskevan hallituksen esityksen yleisperusteluissa kiinnitettiin huomiota henkilökunnan toimivallan määräytymistä koskeviin säännöksiin. Esityksessä todettiin muun muassa seuraavaa:

Henkilökunnan toimivallan määräytymistä koskevat säännökset. Nykyisten tarkastamista ja valvontaa koskevien säännösten ongelmana on Vankeinhoitolaitoksen virkamiesten toimivaltaa koskeva sääntely, joka on epäsystemaattisista ja sekavaa. Joissakin säännöksissä päätöksentekijä on tarkasti määritelty laissa, osassa päätöksentekijä on määrätty vankeinhoito-osaston antamalla määräyksellä. Nykyinen sääntely sisältää sen erikoisuuden, että vangin henkilöntarkastuksen toimivaltuussäännökset ovat laissa, mutta ulkopuolista henkilöä koskevat toimivaltasäännökset ovat asetuksen tasoiset.

Ongelmallisena on pidettävä RTL:n I luvun 7 §:ään sisältyvää toimivallan yleisdelegointisäännöstä, jolla kurinpitoa, henkilönkatsastusta, rahojen säilyttämistä ja 3 luvun 9 §:n erillään pitämistä lukuun ottamatta muu johtajalle uskottu toimivalta voidaan ministeriön päätöksellä siirtää laitoksen muulle virkamiehelle. *Vankien perusoikeuksiin tehtävien rajoitusten osalta laista tulisi ilmetä ainakin se alin virkamiestaso, jolle toimivalta voidaan uskoa (PeLV 12/1998 vp) (kurs. tässä).*

Muistutuksen asemasta tai muutoksista siltä osin ei hallituksen esityksessä ole lausuttu. Muistutuksen merkitys ei ole noussut esille myöskään oikeusministeriön asettaman vangin muutoksenhakua selvittäneen työryhmän mietinnössä (2006:25).

Asia on nähdäkseni merkityksellinen yhtäältä selvittämisvaiheen näkökulmasta ja toisaalta kurinpitoasiassa annettavaa seuraamusta arvioitaessa.

Muistutuksesta on säädetty vankeuslain 15 luvun 4 §:ssä ja se on kurinpitorangeistusta lievempi seuraamus saman luvun 3 §:ssä tarkoitetusta järjestyksirikkomuksesta. Mikäli muistutuksen käyttö olisi sidoksissa vain kurinpitokäsittelyn esivaiheeseen, merkitsisi se sitä, että johtaja ei voisi määrätä enää kurinpitokäsittelyssä varoitusta lievempää seuraamusta, vaikka hän päätyisi asian vähäisyyden arvioinnissa toisenlaiseen näkemykseen kuin turvallisuudesta vastaava virkamies oli päätenyt saattaessaan asian kurinpitokäsittelyyn.

Mielestäni tällaiset menettelylliset seikat eivät saisi kurinpitoasiassa olla esteenä rikkomuksen vakavuutta ja vangin syyllisyyttä vastaavan oikeudenmukaisen seuraamuksen määrittämiselle. Toisin sanoen, jos rikkomus vankilan johtajan mielestä on sellainen, että siitä määrättäisiin vankilan normaalin seuraamuskäytännön mukaan muistutus, myös vankilan johtajan tulisi voida antaa muistutus kurinpitoseuraamuksena. Mielestäni johtaja voi menetellä niin viime kädessä vankeuslain 1 luvun 8 §:n nojalla.

Asiassa hankitun selvityksen ja lausuntojen kirjaamisesta

Asiaa on selvityksen mukaan selvitetty seuraavasti. Vankeinhoitoesimies teki tapahtumasta ilmoituksen, jota on nähdäkseni alettu tutkia järjestyksirikkomuksena. Johtajan sijainen on kuitenkin asiassa kertyneen selvityksen perusteella kuultuaan ensin vankeinhoitoesimiestä ja kantelijaa katsonut teon ensinnäkin tulleen näytetyksi ja toisaalta sen olleen niin vähäisen, että sen suhteen ei ole ollut tarpeen käynnistää kurinpitomenettelyä. Näin ollen johtajan sijainen on katsonut riittäväksi seuraamukseksi antaa siitä suullisesti muistutuksen, jonka antamisesta hän teki merkinnän vankitietojärjestelmään.

Vankilan ja aluevankilan selvityksissä lähdetään siitä, että kyseen ollessa sellaisesta rikkomuksesta, josta seuraamukseksi riittää muistutus asian selvittämisestä ei tarvitse kirjata muuta kuin tehty ilmoitus ja asiassa annettu seuraamus eli muistutus. Lisäksi selvityksissä on katsottu, että muistutus voidaan antaa vangille myös muissa kuin järjestyksirikkomuksissa. Näkemystä perustellaan sillä, että muistutuksen käyttöalan ja kirjaamisen osalta näin on menetelty ennen vankeuslakia, eikä käytäntöä ole vankeuslailla haluttu muuttaa. Mikäli myös muistutusmenettelyssä päädyttäisiin järjestyksirikkomuksen selvittämisen osalta vankeusasetuksen mukaiseen "raskaampaan" menettelyyn, johtaisi tämä ankarampaan seuraamuskäytäntöön.

Totean näiltä osin seuraavaa. Järjestyksirikkomuksen selvittäminen ei ole varsinaista rikosprosessia. Sen osalta on kuitenkin todettu vankeuslakia koskevassa hallituksen esityksessä (HE 263/2004, s. 192), että järjestyksirikkomuksen selvittäminen on pienimuotoista esitutkintaa, jossa rikkomuksen laatu ja olosuhteet tulisi selvittää huolellisesti. Edelleen kirjaamisesta todetaan muun muassa, että järjestyksirikkomuksen selvittämisen kirjaamisesta ei ole säännöksiä, vaikka käytännössä järjestyksirikkomuksen tutkinta kirjataankin. Selvyyden vuoksi asiasta ehdotetaan otettavaksi nimenomainen säännös lakiin. – – Menettelystä ja päätösten kirjaamisen muodoista ehdotetaan säädettäväksi tarkemmin valtioneuvoston asetuksella (s. 193).

Tässäkin tapauksessa asia on käynnistynyt kirjallisen ilmoituksen avulla. Asian selvittäminen muistutukseen johtavassa asiassa sinänsä jäänee suhteellisen suppeaksi. Asiassa on vähintäänkin kuultava rikkomuksesta epäiltyä vankia. Mikäli muistutusmenettelyyn ei sovellettaisi järjestyksirikkomuksen selvittämisen ja kurinpitoasian käsittelyn kirjaamista koskevia säännöksiä, tulisi asiassa sovellettavaksi hallintolain säännökset. Tällaisessa suullisessa kuulemisessa annettu lausunto on joka tapauksessa hallintolain 42 §:n mukaisesti kirjattava.

Käsitykseni mukaan kyse on kuitenkin järjestyksirikkomuksen selvittämisestä. Velvollisuudesta pitää järjestyksirikkomuksen selvittämisestä pöytäkirjaa on säädetty vankeuslain 15 luvun 12

§:ssä ja saman luvun 18 §:n nojalla vankeudesta annetussa asetuksessa. Pelkästään sillä, että asia katsotaan vähäiseksi, ei voida mielestäni sivuuttaa vangin oikeusturvan kannalta keskeistä mahdollisuutta saada pöytäkirjattua edes pääpiirteittäin oma näkemyksensä asiassa ja muu mahdollisesti tarjoamansa selvitys. Sinänsä näytöltään epäselvä asia ei voine edes tulla ratkaistuksi muistutuksena ilman kurinpitoasian käsittelyä. Kuten selvityksissäkin todetaan muistutus edellyttää asian olevan näytöltään selvän. Pelkistetyimmillään vangin lausunto voinee sisältää esimerkiksi sen, että vanki myöntää epäilyllin rikkomuksen.

Muistutuksen antaminen, vaikka sitä ei pidetä varsinaisena kurinpitorangaistuksena, koskee selvästi vangin oikeutta. Se merkitsee sitä, että vangin on katsottu syyllistyneen järjestyksessä rikkomukseen, tosin vähäiseen. Muistutuksella on sinänsä nähdäkseni vastaavanlainen tosiasiallinen vaikutus kuin varoituksella. Se tosin poikkeaa varoituksesta moitteeseen asteen lisäksi myös siten, että sen antaa lain mukaan turvallisuudesta vastaava virkamies eikä siitä ole muutoksenhakuoikeutta. Olen edellä arvioinut johtajan toimivaltaa antaa kurinpitorangaistuksen sijasta muistutus. Onko muistutus hallintopäätös vai tosiasiallista hallintotoimintaa on jossain määrin tulkinnanvaraista. Esimerkiksi vangin muutoksenhakuoikeutta selvittänyt oikeusministeriön työryhmä ei mietinnössään (2006:25) lausu muistutuksesta mitään. Pidän itse sitä kuitenkin lähinnä hallintopäätöksenä.

Mitä tulee siihen, että muistutus voitaisiin antaa myös muusta kuin järjestyksessä rikkomuksesta toteam olevani eri mieltä aluevankilan johtajan lausunnosta tältä osin. Muistutuksen käytöstä on säädetty vankeuslain 15 luvun 4 §:ssä kurinpitorangaistusta lievempänä seuraamuksena saman luvun 3 §:ssä tarkoitetusta järjestyksessä rikkomuksesta. Muistutuksen käytöstä muilta osin ei laissa ole säädelty. Näin ollen katson, että muistutus ei ole seuraamuksena mahdollinen muutoin kuin vähäiseksi katsotusta järjestyksessä rikkomukseksi luonnehdittavasta vangin menettelystä. Samaan johtopäätökseen on Rikosseuraamusvirastokin päätenyt lausunnossaan.

Nähdäkseni myös aikaisemmin muistutuksen käyttöala on liittynyt vangin tekemään järjestyksessä rikkomukseen, joka on katsottu "niin vähäiseksi, ettei kurinpitorangaistus ole tarpeen". Tältä osin käytäntö on kuitenkin ollut epämääräistä. Tilannetta kuvailtiin vankeusrangaistuksen täytäntöönpanoa koskevan lainsäädännön kokonaisuudistuksen yhteydessä muun muassa seuraavilla tavoilla: Kurinpitorangaistuksen käyttöala on epämääräinen. Osa järjestysmääräyksistä saattaa perustua laitoksessa noudatettuun käytäntöön. Vanki saattaa tietämättään rikkoa laitoksen järjestystä, koska järjestyssääntöihin liittyvät määräykset ja ohjeet ovat hajanaisia (HE 263/2004). Tässä yhteydessä todettiin myös, että vankia voidaan nykyisin rangaista teoista, joiden rangaistavuuden rajat ovat tulkinnanvaraisia ja että tällainen on esimerkiksi sopimaton käytös, jonka suhteen laitoksissa vallitseva toleranssi vaihtelee varsin paljon.

Saatan edellä mainitun käsitykseni muistutukseen johtavan järjestyksessä rikkomuksen selvittämisen ja asiassa annettujen lausuntojen kirjaamisesta Kuopion vankilan tietoon. Lähetän jäljennöksen tästä päätöksestä tiedoksi myös Rikosseuraamusvirastolle ja Itä-Suomen aluevankilan johtajalle.

Koska muistutuksen asema vankilan kurinpitojärjestelmässä on jossain määrin epäselvä, lähetän jäljennöksen tästä päätöksestä myös oikeusministeriölle tiedoksi.